

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Hindistan ile Bangladeş Arasındaki “Geri Gönderme” Bölgesinde Mahsur Kalan Müslümanlar, Hilafet Devletine İhtiyaç Duyuyorlar

Haber:

Yasadışı göçmenleri hedef alan tespit, sınır dışı etme ve geri gönderme kampanyası kapsamında yüzlerce Müslüman sınır bölgesine nakledildi, diğerleri ise Hindistan’daki gözaltı merkezlerine yerleştirildi. (El Cezire, 10 Haziran 2026)

Yorum:

Son birkaç hafta boyunca Bangladeş, defalarca Hindistan’ı resmi doğrulama ve sınır dışı etme prosedürlerini uygulamadan insan gruplarını sınırlar üzerinden Bangladeş topraklarına doğru sevk etmeye çalışmakla suçladı. Buna karşılık Hindistan, yasadışı göçmenlerin kimliklerini tespit edip sınır dışı etmeye çalıştığını söylemekte ve Bangladeş’ten, Hindistan’da ikamet ettiklerinden şüphelenilen binlerce Bangladeşlinin kimliklerini doğrulamasını talep etmektedir.

Hindistan-Bangladeş sınırı doğal bir engel değil, sömürgeciliğin yaralarından biridir. 1947’deki bölünmeden önceki bir asırdan fazla süre boyunca ve sonrasında da uzun bir süre boyunca, milyonlarca insan bugün Bangladeş, Batı Bengal, Assam ve Hindistan’ın kuzeydoğusu olarak bilinen bölgeler arasında dil, kültür ve akrabalık bağlarıyla birbirine bağlı olarak sorunsuzca gidip gelmiştir. Bu hareket hiçbir zaman tek yönlü olmadı; Hindular Bangladeş’teki zulümden kaçarken, Müslümanlar da iş, tıbbi tedavi ve hayatta kalmak için sınırı geçtiler. Sınır, akrabalık bağlarının milliyetler arasında ayırım yapmadığı piriç tarlalarını ve nehirleri kesiyor. Buradaki göç bir istila değil, coğrafya, sömürgecilik ve yoksulluğun doğal bir sonucudur. Bununla birlikte, Hindistan’daki iktidar partisi Bharatiya Janata Partisi (BJP), bu meseleyi sistematik bir şekilde yeniden çerçeveselendirerek, onu tek bir dinin taşıdığı benzersiz bir varoluşsal tehdit olarak sunmuştur.

2016 yılında Bharatiya Janata Partisi (BJP), Assam eyaletinde iktidara geldiğinde, yasadışı yabancıları ortadan kaldıracığı sözü vermiştir. Aslında 1970’lerdeki yabancı karşıtı hareketten kaynaklanan Ulusal Nüfus Kayıt Sistemi, Müslümanları dışlamak için bir araç olarak istismar edilmiştir. Yaklaşık 1,9 milyon kişi nihai olarak kayıt listesinden çıkarılmış; ancak Bharatiya Janata Partisi’nin anlatısının aksine, bunların arasında Müslümanlardan daha fazla sayıda Hindu vardır (yaklaşık 1,5 milyon). Ancak bu gerçek, seçim mekanizmasının ağırlığı altında yok olup gitmiştir. 2019 yılında kabul edilen Vatandaşlık Değişiklik Yasası, sadece gayrimüslimler için bir düzeltme getirmiştir; zira ulusal nüfus kaydından çıkarılan göçmen Hindulara vatandaşlık hakkı tanırken, Assam nüfusunun üçte birinden fazlasını oluşturan Müslümanların akıbeti ise tamamen belirsiz kalmıştır.

Bharatiya Janata Partisi, mülteciler politikasını Müslümanlara karşı bir vekalet savaşına dönüştürmüş ve bu strateji somut sonuçlar vermiştir. Zira 2019 yılı parlamento seçimlerinde, Modi liderliğindeki Bharatiya Janata Partisi, seçim programında ülke çapında ulusal nüfus kaydı uygulayacağına dair söz vermesinin ardından, 2014 yılında elde ettiğinden daha büyük bir çoğunluk elde etmişti. İçişleri Bakanı Amit Shah, Bangladeşli göçmenleri alenen “beyaz karıncalar” ve “kaçaklar” olarak nitelendirmiştir. Hindistan, Tibet’ten gelen on binlerce Budist mülteciye ve Sri Lanka’dan gelen Tamil mültecilere ev sahipliği yapmasına rağmen Bharatiya Janata Partisi, sırf inançlarından dolayı Müslüman Bengal ve Rohingya göçmenlerini hedef almayı alışkanlık edinmiştir.

2026 yılının Nisan ayında, uzun süredir ima edilen şey açık bir duruma dönüşmüştür. Zira Hindistan Sınır Güvenlik Güçleri, 26 Mart tarihli bir iç genelge yayınlayarak doğu ve kuzeydoğu sınır hatları boyunca konuşlanmış birliklere; geleneksel duvarların yetersiz kaldığı tespit edilen "riske maruz kalan nehir yataklarındaki boşluklara sürüngenlerin konuşlandırılmasının fizibilitesini" değerlendirme talimatı vermiştir. El Cezire kanalı, sürüngenlerin kullanılmasının “İçişleri Bakanı Amit Shah’ın talimatlarına uygun” olarak nitelendirildiğini bildirmiştir. Araştırmacı Angshuman Choudhury, El Cezire kanalına şunları söylemiştir: “Zehirli yılanlar ve timsahlar serbest bırakılır bırakılmaz, artık bir Bangladeşli ile bir Hintlinin arasını ayırt edemeyeceksiniz: Bu ise zalimliğin zirvesidir ve doğayı insanlığa karşı silah olarak kullanmanın tamamen yeni bir yoludur.” Yaban hayatı uzmanları, bu planın çevresel olarak anlamsız olduğu konusunda uyarıda bulunmuştur; çünkü timsahlar bu sınır bölgelerinde yerli hayvanlardan değildir ve seller, zehirli yılanları sınırın her iki tarafındaki köylere de sürükleyebilir. Bu ise 2025 yazında Assam eyaletindeki güvenlik güçlerinin, onlarca Hintli Müslümanı yasadışı göçmen oldukları suçlamasıyla zorla Bangladeş’e sınır dışı etmesinin ardından gerçekleşmiştir. Bangladeş de bu göçmenleri geri göndermiş ve onları sınır bölgesinde sıkışık bir halde bırakmıştır. 1971 yılına kadar onlara Pakistanlı deniliyordu; bu tarihten sonra ise Bangladeşli oldular; ancak onlar aslında, Bharatiya Janata Partisi (BJP) rejiminin, bu sınır bölgesini Hindu çoğunluklu bir seçim tabanına dönüştürmek ve böylece bu demokratik seçimde kendi başarısını garanti altına almak amacıyla bölgeden sürmeye çalıştığı Müslümanlardır.

İslam’ın hükmü açıktır; devlet, ister Müslüman ister gayrimüslim olsun toprakları içindeki her canı korumanın sorumluluğunu taşımaktadır. Nitekim Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **مَنْ آدَى ذِمِّيًّا فَأَنَا حَصْمُهُ، وَمَنْ كُنْتُ حَصْمُهُ حَصْمَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ** “**Kim bir zimmiye eziyet ederse onun hasmı (düşmanı) benim. Ben kimin hasmı olursam ona kıyamet gününde hasımlık ederim.**” Yani devletin koruma sözü, sadece siyasi bir mesele değil, dini bir meseledir demektir.

Tarihsel olarak Hilafet, bu ilkeyi dikkat çekici yollarla pekiştirmiştir. Zira İkinci Halife Ömer bin Hattab Radyallahu Anh döneminde, Hıristiyanlar ve Yahudiler de dahil olmak üzere sürgün edilenlere ve zulüm görenlere eman (güvenli geçiş ve koruma) verilmiş ve malları ile canları devletin koruması altına alınmıştır. Abbasî Hilafeti döneminde araştırmacılar, İslam topraklarından geçen

gayrimüslim tüccarların, göçmenlerin ve mültecilerin yasal haklara sahip olduklarını ve İslami mahkemelere başvurma hakkına sahip olduklarını kaydetmişlerdir. En parlak döneminde Osmanlı Hilafeti, 1492 yılında İspanya'dan sürülen Yahudiler için resmi bir sığınak haline gelmiştir; zira Sultan II. Bayezid'in, İspanya kralının bu üretken insanları sürerek krallığını yoksullaştırdığını söylediği rivayet edilmektedir. Bu gelenek, bugün Hindistan'daki Bharatiya Janata Partisi hükümetinin yaptıklarıyla bariz bir tezat oluşturmaktadır; zira o, koruma sağlamayı reddetmekle yetinmeyip, devlet kurumlarını, vatandaşlık kanunlarını, sınır güçlerini ve şimdi de nehirlerini Müslümanlara karşı bir silah olarak kullanmaktadır.

Hindistan-Bangladeş sınırında yaşananlar bir sınır güvenliği meselesi değildir; aksine ulus devlet söylemi altına gizlenerek, dini bir grubun sistematik olarak insanlıktan soyutlanmasıdır. Timsahların önerisi bir sapkınlık değildir, on yıl süren ve tabiiyeti bir silaha, göçü bir utanç damgasına, Müslümanların hayatını ise siyasi bir araca dönüştüren kampanyanın mantıksal bir sonucudur; dolayısıyla bu ayırıcı sınırlar, sömürgecilik öncesi dönemde Hilafetin yönetimi altındaki durumda olduğu gibi yeniden ortadan kaldırılmadığı sürece bu durum böyle kalmaya devam edecektir.

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Muhammed Malik**